

מסורת הש"ס

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

כב.

עין משפט
נר מצוה

ב"א מ"י מ"ז מ"ח אסור
מנחת הלכה ב' פ"ה הלכה
ב' :
ב"ב מ"י מ"ח א"א
ספיקות הלכה ב' פ"ה
ג' א מ"י מ"ז מ"ח מלכות
ספיקות הלכה ב' פ"ה

שיטה מקובצת

א] קורקסא דדייטא דשחא :
ב] במנחת נסכים ספיקה פ"ה
הקומץ של מנחת יסוראל לפי
שכלל הקומץ כמנחת נסכים
ורבה שכן דמנחת נסכים על
הקומץ וככלל היה והיה כיון
שלא נקטרו ונסכים ונסחה
אבל כמנחת נסכים כשהיה דלא
היה כריבה שגנו כיון ושללא
פרעת ערובי ככל וכמאן
דליהא ערב כגריסא של
רש"י ת"י : ג] והן בולעות
ב"י פ"ה רש"י הקומץ כ"ו
ובגמ' פ"ה שיטה אחת דבעל
הוא לעולם כמאן דליהא
וא"כ לא יפסל הקומץ דלא
היה ליה ריבה שגנו כיון
דחסיבין ואת ר"י בן נחמיה
נסכים הוא ככל והיה כמאן
דליהא ופ"ה ה' לא יפסול כי
אם מנחת נסכים לבר לא
הקומץ ויחזיק ליה ה' ה' ו
היה כספיקה ולא ספיקות
וכספיקים אחריהם כמנחת וה
לשון והן בולעות ז' מו
הקומץ כיוכל כמנחת נסכים
ורבה שכן דמנחת נסכים על
הקומץ וככלל היה והיה
כמנחת שלא הקטיר ונסחה
ספיקה הנקמטת אבל מנחת
נסכים כשהיה ולא היה כריבה
שגנו כיון ושללא פרעת
ערובי ככל לגביה וכמאן
דליהא וא"כ ששטח דמנחת
כהנים ובקומץ החיבת מורה
ב"י דכשרות לפי שכן שוה
בבבלין ולא מכלול ז' ת"ו
והימה מאן שאג כהן
דאמרי בגמרא כ"ה ה'
דמיין הן שוה מנחת כ"ו
ופ"ה וכו' וי"ל כ"ו ר' נחמיה
לקמן ת"י מ"ן כריבה וכו'
ור"י סבר מ"ן כריבה לא שכל
כריבה כמ"ן הפ"ה ומד
השע"י : ז] ונחשב כ"ד
כהמה וא"כ כ"ה שוה חיה
ולמה ליה למיניה ז' כ"ד
היה) וי"ל דלחודשין כמו
דרי' תנאי : ח] או כ"ד חיה
חיה כש"י וי"א כ"ד כהמה
שיצא מפה בחייה ליה ז' ד
הקוה ז' ושמו' ורחבי
דשם נחמק : י] ויהי ומצוי
הש"י : ט] במנחת כהנים כ"ו
והיבה כשהו מנחת :
פ] נסכים ובמנחת ז' שגן
והכתיוב כ"ן כולל נכ"ה שלשה
והכתיוב וליך חתיבין מיה
ליה שמה : יא] או כ"ד
שי"ך למתניתין שאמר ואת :

ועצים דפשיטא ליה לתנא משע צבור סלעין וא"ת וליף ממלח
דלעיל דלין להשיב מלבויה ושמה יש לך אחד :
שזו בלייאתה עבה. מנחת נדבה ז' א] וזוג לעשרון דמנחת נסכים
מדות (לקמן פט.) ז' א] כדמכתי כמלועז עין ועשרון סלת כלול
כשמן למנחה ולוג שמן ז' א] דמיימח
ליה למנחה ולוג שמן למתנדב מנחה
לא יפחות מדבר הטעון לוג ומאי יהוה
עשרון ומנחת הנסכים וכן משיח
שגשה לוגין לעשרון דמנחת נסכים :
שזו בלייאתה עבה וזו בלייאתה רבה
והן בולעות זו שזו. אע"פ
דקתיי פסולת דמשמע האחת נראה
דשמיין פסולות העבה והרבה
מדקמתי והן בולעות זו מזו ומיהו
בבליעה חדא מיפסלי מרווייהו דכי
כלע קומץ ממנחת נסכים מיפסלי
קומץ דהוה ליה ריבה שמנה ומיפסלא
מנחת נסכים דהוה ליה חסר שמנה
והא דקמתי פסולה ולא קמתי פסולות
משום דכולה מתמיין בלשגא חדא
מנחה איירי וירשא נמי הכי מן
נחערד קומצה בקומץ על חצימה
כשהו והוה ליה למיתני כשרות
וכששחיהן כלילתן עבה או רכה
אף על פי שבולעות זו מזו לא חשיב
לא ריבה שמנה ולא חסר שמנה ולא
לא מפסלא : ז] והן בולעות זו שזו. פ"ה
בקוגנטרס הקומץ בולע מן מנחת
נסכים והוה ליה ז' ריבה שמנה ובגמ'
גני הא דפריך לרז כהמל דאמרי כתר
מנטל אוליין ממתינתן דשמי מנחת
שלא נקמלו דלס יוכל לקמון מזו צפני
עזמה וזו צפני עזמה כשהו והא
פיון דקמץ ליה מחדא אידך הוה ליה
שיריים ולא מנטל ליה שיריים לטיבולא
ופ"ה בקוגנטרס ז' שטיבלא דלא מנטל
לכו לשיריים דהוהו כריבה קולמה ז'
מזי למיפך לרבי חגיגה דמיתא מהכא
דכתב מנטל אוליין דלי כתר נטל
אוליין שיריים מי ויהי טיבולא דלי נמי
כתר נטל אוליין וטיבולא מנטל לשיריים
לא הוה ריבה קולמה דנטיילא ומאן
דלתייה דמי ולא מיימר ליה ופירשו זה
קומר מן שפירש כמשה דמהאי

כי זכי לכו רחמנא. לשכה למלוח קרננס משל הקדש לישראל הוא
זכיר לה משום דלית להו לשכה כלומר שהם נמנו השקלים בלשכה
שמהן קנהו המלח אבל כהנים שאין חייבין לשקול לא להכי אלעטרין
מנחה : **חזסי.** הלא לעמוד כן שמעו צעין צדמי : ככא נמי **כחסי.**
שעדין לא נשחמם כהן ארונה : **פיוא.**
עו של כרזל ונחמין עליו להכנידו :
פיוא דקורקסא. קורקסא נכר גדול
מלא מידות : **דייטי** ז' **דישא.** שומטין
אזוה על המזבחה וקוסרין בו שזורים
ומושפין אזוה ונדושת המזבחה : **מאי**
קרא. מוריגים ללוך דשה דמכתי
מורג וכמזי מדוש : **הרוץ.** יפה
ז' ומלמדי : **מתני** ז' **מתני** **במנחת כהנים**
ח **כשהו.** שרי כולו כליל כמזוה :
ר' יהודה אומר. אם נחערד הקומץ
במנחת נסכים ז' ומנחת כהן משיח
פסולה לפי שהקומץ ממנחת נדכת
ישראל כלילתו עבה לוג לעשרון ומנחת
כהן משיח ומנחת נסכים כלילתן רכה
שגשה לוגין לעשרון דמכתי ממנחת
נסכים ז' כלול בדביעות היזן שמן ז' **אוליין**
מתינתן מינה שלשה לוגין לעשרון צפ'
המטלת (לקמן ח.) : **ז' והן בולעות זו שזו.**
הקומץ בולע ממנחת נסכים והוה ליה
ריבה שמנה ומנחת נסכים נמי פסולה
דהוה ליה חסר שמנה. והאי דקמתי
פסולה ולא קמתי פסולות משום דכליה
מתמיין בלשגא חדא מנחה איירי
ורשא נמי הכי מנח נחערד קומצה
בקומץ חצימה כשהו והוה ליה
למיתני כשרות : **יא] ואם יכול לקמון**
מזו צפני עזמה. עפלה י"א ז' כלל ז'
וכשר מזו כדי קומץ שלא נחערד
כשרות ואם לאו פסולות דלמר כשרות
כהנים ז' מפסלה ולא מקלת חצימה :
לא יקטיר. אפי' לא המעורבת דלין
הקטירה מזוה אלף בקומץ נמי
לא מלי קמין שני קומלים דלמלא ככל
קומץ וקומץ יש מזה שמעברד וליכא
קומץ שלם ז' א] ממנחת מנחה : **ואם**
הקטיר. כל המעורבת היא לא
עלה לנעילה דהא כל קמלה ולין
מנחת נדכה נרתת כלל קמיניה :
נחערד קומצה בשיריים. לא יקטיר את

תורה אור השלם

1. ורבו בני אהרן
כהנים את הקדש את
הראש ואהרן הקדיש
הקציעים אשר על האש
אשר על המזבח.
2. ויאמר אהרן אל דוד
יקח יעקב ארזי המלך
הטוב בעיניו וראה הבקר
לעלה ותרומתו וכלי הזהב
לעצים : שמאל ב' בר כב
הנה ששחוק למורג
הרוץ חרש בעל פסיה
הרדש הרים והרוק ונבועת
כמץ קמייה :
3. וישעיהו מא טו
4. והיא אל המזבח אשר
לפני ז' וכפר עליו וקח
מדם הפר ומדם השחור
ועתה על קרנות המזבח
כסוב :

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה לא יקטיר
וכי קומץ שלם מנחתה
אתה הידי והרחיק מיה
ואם יני משולבת ספיק
ואפי' מיה לא עלתה ותיבת
היה נחמק :

מוסף רש"י

טעה של טורבל. כן קמא
ממסת פיה : ותיבת ספיק
עזא דקורקסא. כמין עו
על פי דם ישיח ישיח
המים וכן שני חלשים
המים יטעלו ומישה על
הקיים וכן ימישה לחס
שיריים ומתחבין עש
תן ז' כן כולל עז מחד
והא דפריך כמנחת חיה
לתינתן שחוקת חטיותו
אלל ז' ורש"י ז' וספיק
שפתיבין עליו הכהנים
והפסולות נמנו כריש
והמנחה נחמטת נעורה וה'
כ"ה : **מאי קרא.** דהא
שטר חלשים וטמן ליען
לזכור : **כריש** ז' : **למורג**
חרוץ. שרוץ כמנחת ז'
פסיחת תרוש הרים אלף
לרש עפ"י ליה : **נעורה** ז'
ט' : **נעורב** ב"ן. ספיק
לחוס ולין מנחה נכר כי
ב"ה : **ראין אהרן ז'ן**
כאילו הוא טיים. **מורג**
אל היה ע"ה כמנחת ז'
כער מנח עלה כמר חמיקה
והכ"ה ש"ו. **או כ"ד חיה.**
מנח דמנחת חילין : **הרוץ**
אלף : **ראין אהרן.** אל חילין
כאילו הוא מלי ומתקן אזוה
אל היה ע"ה הנח נכר כער
ואפי' שחוקין רען חילין
ב"ה ש"ו. **ראין אהרן.**
לש השכל כאילו הוא
מ"ה. אל היה אל הכשר
כער ז' כשר. **והרוץ ז'ן** : **אין**
אל נחמטת רש. **תמן** חמין
כל נגיל כער חמיקה : **למין**
ויס חספיהם כיה כמשה
ואמר ר"י רדאי לא בלעי מיהו בשלי אהרני אז לא שפעא דר' וראה והקשה הר"ם לרבי ר' וראה רכה כבהא אמאי כטלה נאסר הקטיר בקומץ ונאמר הקטיר כמנחת כהנים כליל הקטיר (ומהאי) וי"ל דמהאי טעמא אל כטייל ומיהו מכלל מלעי ופסלה :

שהיה בטל את שפתו קומץ העבה ולא הוה מינו כדפי' וא"כ היה מחטבל בקומץ העבה א"כ העבה [מאן] שפלה משום קומץ
[ויהו] ומשפט עיקר פסולת משום קומץ היה לה מירקנה נחערד קומצה ז' מ"ה הוא כטייל ליה ופי' הרים וראין נתי כטייל חיה
דוק לחס' אתה הבה סבלה כמנה שריי [כלל] הבה ובכילי הבה אבל וראי אזוה ליהויה כמאן דליהא כלל אלא השב
הוא עידין עליו והוה קומץ ז' והקטיר כמנחת אלא שרש' כן כמנח כהנה כהנה לקמן. ה"ה : י] ואפי' אין קומץ פסול קומץ. גליין

ראמר ר"י רדאי לא בלעי מיהו בשלי אהרני אז לא שפעא דר' וראה והקשה הר"ם לרבי ר' וראה רכה כבהא אמאי כטלה נאסר הקטיר בקומץ ונאמר הקטיר כמנחת כהנים כליל הקטיר (ומהאי) וי"ל דמהאי טעמא אל כטייל ומיהו מכלל מלעי ופסלה :